

שיחות הר"ן ק"ע-קע"א

שיחה ק"ע

פעם אחת שאלתי אותו מדוע כמה יראים התייגעו בעבודת ה' הרבה מאד (שקורין האריווין) ואף על פי כן לא הגיעו למדרגת הצדיקים הגדולים השיב בפשיטות

מסתמא לא התייגעו כל כך, ואמר בזה הלשון: מן הסתם האבן זי"א ניט גיהאריוועט, בי הכלל, שעיקר הוא היגיעה והכל לפי רוב המעשה:

אות קע"א

שמעתי מרבי יודל זכר צדיק לברכה נידוע שרבי יודל היה בעל מדרגה גדול, והיה אדמו"ר לפני שהתקרב לרביה"ק, והוא היה מדבר עם רביה"ק אחר הסתלקותו, כשההר"ן היה לו איזה ספק היה שולח את רבי יודל לשאול את רביה"ק. והוא שמע מרביה"ק שהתפאר שהיה רחוק לגמרי לגמרי מכל התאוות.] שאמר ששמע מרבינו זכרוננו לברכה שהתפאר שהוא חידוש גדול בענין שבירת תאוות שאיש רך בשנים כמותו ישבר לגמרי כל כך כל התאוות – זה הדבר לא נמצא כלל, כי נמצאים כמה צדיקים שיצאו מן התאוות אבל לא יצאו לגמרי עד עת זקנתם ותפס לדוגמא כמה צדיקים גדולים, ואמר שיודע שלא יצאו מן התאוות עד אשר באו בשנים אבל איש רך בשנים כמוני בימי הנעורים וחילדות ממש ישבר כל התאוות כל כך כמוני, זה אין נמצא כלל ועיין לעיל שבימי ילדותו ממש קודם שהיה בן עשרים שנה כבר שיבר וביטל לגמרי כל התאוות בתכלית הבטול:

והתחיל לספר אז איך הוא רחוק מכל התאוות ואמר, שלאכול נמאס אצלו לגמרי וכשבא לו עת האכילה קשה וכבד עליו מאד, וכשזכר מה שנעשה מן האכילה נמאס עליו מאד מאד לאכול והוא מוכרח בעת האכילה להסיה דעתו ועל כן הוא מדבר לפעמים בשעת אכילה כדי שיוכל בהסח הדעת לחטוף איזה מעט אכילה לתוך גופו בשביל קיום הגוף כי קשה ונמאס מאד עליו האכילה ובענין תאוות משגל בזה אני חידוש נפלא וכבר מבואר מזה במקום אחר:

והעניין שהעיקר תלוי ביגיעה. וישנם אנשים שמתייגעים אבל אינם יודעים היכן להתייגע. משל למה הדבר דומה, לשני אנשים שרוצים לבנות בית, אחד מביא אבנים ומתחיל לבנות הבית קומה אחר קומה. והשני רוצה לבנות בית לכן הוא סוחב הרבה אבנים, יום אחר יום סוחב עוד ועוד אבנים רבים, ואינו מתקדם כלל בבנין

הבית. הרי שמתייגע אבל אינו יגיעה במקומו הנכון.

והנמשל מובן, שאם אדם מתייגע במה שהשי"ת רוצה שיתייגע, הרי שהגיעה נכונה. אבל אם מתייגע במה שהוא בעצמו נדמה לו שחשוב להתייגע, הרי שיגיעתו לריק. ואפי' אם יתייגע כל היגיעות שבעולם, דישנם אנשים שמתייגעים כל ימי חייהם נוראות ונפלאות ולא מגיעים כלל אל התכלית, כי אין עושים מה שה' רוצה שיעשו רק מה שהם חושבים שצריך לעשות, ולכן אינם מגיעים לנקודת התכלית.

ולזה צריך אמונת חכמים, וללמוד ספרי הצדיקים האמיתיים, ולהתייגע במה שהצדיקים האמיתיים גילו שצריכים לעשות, כי אם הוא מתייגע רק במה שהוא בעצמו רוצה, הרי אפי' אם יביא אלף זבחים, השי"ת חפץ שישמע בקולו ולא להביא אלף זבחים, ואפי' שאלו יגיעות עצומות. דצריך היגיעה שתהיה במקום הנכון. ולזה צריך לראות מה שכתוב בזה"ק ובכתבי רבינו האריז"ל ובספרי צדיקי האמת, ואז ידע מה שהשי"ת רוצה ממנו. ואז כשיתייגע ויקיים זאת, יזכה באמת להגיע.

וכדאיתא בספר עין חיים בשער הנקודים שכל השבירה היתה כשהיה חסר אור האוון, היינו כשאין שומעים בקול הצדיקים זה גורם השבירה. וכמה שישמע באור הצדיקים כן יזכה לתקן נפשו.

ובעל הסולם כתב שראה הרבה שהתייגעו ולא זכו לבא למה שצריכין לבא, וכל זה כי לא התייגעו על טיפת היחוד, היינו שלא התייגעו על הנקודה שהשי"ת רוצה שנתייגע כל הזמן על האמונה הק', על

הדביקות, ועל היחוד. כי זהו שורש כל התורה כולה שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, אנכי ה' אלקיך. ואם אין אדם מתייגע באמונה וביחוד, אפי' שיתייגע הרבה יגיעות אחרות זה לא מה שהשי"ת שואל מעמו כלל. דהעיקר הוא שיהיה בבחי' 'גדלו לה' את"י ר"ת אמונה תפילה יגיעה. דהגיעה צ"ל אחד עם האמונה והתפילה. ואם אין לו אמונה ותפילה והוא מתייגע, הרי שהגיעה היא חיצונית ולא במקום הנכון. ועל זאצ צריכין להתפלל שהשי"ת יזכנו להתייגע במקום האמונה על דרך היחוד עד שנזכה לאשתאבא בגופא דמלכא.

ואמר ר' אברהם ב"ר נחמן על מה דאיתא בזה"ק שכשיש עיגול ובתוכו נקודה אחת ומחלקים העיגול במשולשים שוים יוצא שש חלקים כנגד ששת ימי החול, והשבת היא הנקודה הפנימית. ואם אדם עושה כל העבודות שבעולם, התמדה בתורה, ועסק התפילה, וקדושת היסוד, וחסד עם אנשים וכו', הרי הוא טוב מאד, אבל צריך שתהיה לו הנקודה הפנימית שהיא אמונה, כי יש אחד שעושה הכל והציר המרכזי שלו הוא שגעון רח"ל. כי אם זה בלי אמונה והתקשרות להשי"ת, אין בזה שלימות. זה בחי' 'צדיקים' משוגעים, שעושה הרבה דברים טובים, אבל בלי הדעת האמיתית דקדושה. כי צריך בכל עבודה שבעולם להתקשר לנקודה האמצעית שהיא האמונה. וסביב זה צריכין לכל ששת מיני היגיעות שיש בכל המדות. והיינו כשעוסק בצדקה וחסד יהיה לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה, דאם אדם מוסר נפש על צדקה כל ימי חייו, אם זה בלי אמונה, ואינו לשם יחוד ה', אז שעומד

בגבורה בנסיונות ואינו עם השי"ת, הרי זה מצות אנשים מלומדה, וכן אם עוסק בתורה יומם ולילה בהתמדה נוראה, הרי צריך שתהיה התורה לשם יהוד קוב"ה ושכינתיה. וכן מדת הנצח שמנצח היצר או שמודה להשי"ת גם בכל היסורים, או שמתקדש בקדושת הברית, כל זה צריך להתייחד עם האמונה. כי גם בקדושת היסוד יש שעוסק בזה אבל בלי דביקות בהשי"ת, ואין בזה שלימות, הגם שזה דבר גדול מאוד, ויקבל שכר על כל יגיעה, אבל צריך שתאיר בו

האמונה הפנימית, נקודת בת עין, וזה לא דבר שיכולים לראות, כי כל שאר המדות הם עבודות גדולים, אבל נקודת האמונה היא מאוד פנימית, עד שכמעט בלתי אפשרי לראותה, כי לא זוכים לבנות את האמונה ברגע אחד, זוהי נקודה פנימית של הקשר שלך עם השי"ת, וצריך לבנות את זה עוד ועוד, עד שיזכה לקשר פנימי עם האמונה בהשי"ת. ואז כשיתייגע איפה שצריך להתייגע, יזכה בודאי לכל המדרגות. בביאת גואל צדק ברחמים במהרה בימינו אמן.

